

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

1
2010

*Gud är trofast skriv de orden
över varje nyfödd dag*

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**

Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktör

Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebacksvägen 3
260 40 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Berndt Petersson
Ryds väg 354 C
584 39 Linköping
013-17 08 88
berndtp.mitskonsult@comhem.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsreg och prenumeration
Allan Forsberg
Kimrökgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.net

LH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn

Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse

Redaktionen

OBS**OBS****OBS****Karlstads stift: Ändrat datum för vårkonventet**

Vårkonvent den 8 maj i Visnum-Kil
där församlingskåren firar 60-årsjubileum.
Förbundsordförande Anders Nordberg medverkar.

EFTERLYSNING

Vi söker engagerade medarbetare på riksnivå till vårt förbund. Kanske är du redan aktiv inom lekmanaförbundet på din egen ort eller kanske är det här ett sätt att bli medlem och bli mer engagerad i Svenska kyrkans arbete. Arbetet på församlings-, stifts- och rikspanet är inspirerande och höjer både livskvalité och livslängd och ger stor utdelning i gemenskap.

Kontakta redaktionen per brev eller telefon och berätta om dig själv och vad du är intresserad av.

Britt Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-592 44 39

FÖRBUNDSBUTIKEN

063-12 30 30

Nya varor

BLOCKLJUS
MED FÖRBUNDSMÄRKET

15,5cm högt och 4 cm i diameter

50.-

Redan i skapelseberättelsen spelar vattnet en viktig roll. Den andra dagen lät Gud ett valv skilja vatten från vatten. Valvet var himlen och på tredje dagen lät Gud vattnet samlas till en plats. På så sätt skapades land och hav. Den sjätte dagen ger Gud åt människorna jorden med dess växter och djur att leva av.

Vatten ursprunget för liv i alla former. För kemisten är det diväteoxid, två atomer väte och en syre. Atomerna sitter ihop i en viss vinkel och ger molekylerna fantastiska egenskaper. Vatten som vätska är tyngst vid fyra plusgrader vilket oftast hindrar sjöar från att bottenfrysas. I fast form har vi dels den hårda isen som kan ge oss fina färdvägar över sjöar och vattendrag dels den härliga vita snön som lyser upp vintermörkret.

Till glädje och sorg har vi vattnet, som gav oss och allt omkring oss liv. Vi skall vårda vattnet och fördela det så att det räcker för alla.

Ingen har rätten till vattnet lika lite som andra naturresurser. Detta kan vi lära av många naturfolk – naturen är ett lån som vi skall lämna till efterkommande generationer.

Årets fasteaktion i Svenska kyrkan uppmanar oss att "Fylla en hink." För att hjälpa den miljard människor som saknar rent vatten. På den lilla sparbössan kan vi läsa om vad våra bidrag kan ge – 10 kronor ett träd i öknen, 450 kronor en vattenpump!

Från Haiti fick vi i reportage höra om hotande epidemibrott på grund av brist på rent vatten och förstörda avloppsledningar i den mån de över huvud taget existerat. Det är mycket svårt för oss storstadsbor i Sverige att förstå hur ett liv kan fungera utan fungerande vatten och avlopp. Hjälpbehovet är enormt i detta ett av världens fattigaste länder.

En talesman från Förenta nationerna sa häromdagen i ett uttalande ungefär så här: Om du vill hjälpa mycket men inte har råd idag så vänta inte. Ge idag det lilla bidrag du kan avvara! Ett sätt att tänka som jag tycker att vi alla borde ta till oss inte bara i detta sammanhang.

Tänk på samma sätt när det gäller vänlighet mot din nästa. Omtanke om vår natur – återvinn idag någon eller några fraktioner vänta inte tills du blir proffset som tar hand om allt. Då blir det kanske aldrig något utan allt fortsätter att gå i soporna.

Den här vintern har vi i hela landet fått njuta av vit snö ofta i väl stora mängder. Det blir ljusare ute i väntan på våren och visst har snötyngda träd och buskar sin tjusning. Baksidan är alla olycksrisker och problem men var skall vi göra av snön, som idag om den ligger på gator och vägar klassas som avfall?

Detta skrivs en dag när tunnelbanan i Stockholm bara kan trafikera spåren där de går i tunnel.

Spåren ovan jord måste röjas från snön. Vi trafikanter uppmanas att om möjligt stanna hemma (och kanske invänta våren).

Vad har detta med Lekmannarörelsen att göra? Jo, naturligtvis vårt arbete för att i kristen anda hjälpa våra medmänniskor. På hemmaplan snöröja och handla eller ge en skjuts åt den som inte klarar sig själv. Internationellt "Fylla hinken med vatten". Många av våra medlemmar deltar i församlingarnas diakonala arbete och eller i internationella grupper. Orkar vi även med att göra en insats för miljön? Bearbeta de styrande i våra församlingar för att församlingen skall ha ett organiserat miljöarbete. Det finns studiematerial som vi kan använda i våra kårer för våra medlemmar men även andra intresserade. Finns det lokalavdelning i kyrkans unga i församlingen så kontakta dem. I grupper med stort åldersspann finner vi fler såväl frågor som idéer till lösningar.

Foto: Kjell Aggefors

Kjell Aggefors

1:e vice ordförande

Svenska kyrkans lekmanaförbund

Foto: Britt Louise Madsen

Mycket skog har vi i Växjö stift. Vi är faktiskt ett av de största "skogsstiften". Vi ser skogen som Guds goda gåva till människan. Den synen på skogen medför också ett ansvar. En så fin gåva får vi inte hantera hur som helst.

Vi försöker därför efter bästa förmåga ta ansvar för våra efterkommande och för miljön. Vi satsar på ett genomtänkt miljöarbete och på miljöcertifiering. Allt gör vi inte perfekt, men viljan finns. Tanken är att miljötänkande genom ett kontinuerligt arbete ska leda till ständiga förbättringar.

För mig är en sida av kyrkans skogsbruk särskilt tankeväckande. Många av våra fastigheter har funnits till för kyrkan i 1 000 år. De skänktes till kyrkan när den första sockenkyrkan byggdes för att finansiera arbetet. Detta perspektiv kan stämman till eftertanke när kvartalskapitalism och snabba klipp blivit ledstjärnor för många. Efter 1 000 år bidrar dessa gamla fastigheter fortfarande till kyrkans försörjning på ett påtagligt sätt. Varje gång jag hör att "aktier alltid är den historiskt bästa placeringen" skakar jag därför på huvudet. Börsen har funnits i

drygt ett sekel. Under den tiden har aktiemarknaden hunnit krascha flera gånger. Människor har blivit ruinerade. Hur kan något så kortsiktigt som aktier vara den bästa placeringen?

Risken med börsen är också att den kan locka till att sätta vinsten före alla andra värden. Följden kan bli rovdraft av människor och miljö. Men ett skogsbruk som sätter kortsiktig vinst främst blir med tiden obönhörligen olönsamt. Detta påminner oss de 1 000-åriga skogsfastigheternas historia om. Här finns en erfarenhet av långsiktigt förvaltande som får alla snabba klipp att framstå som barnligheter.

I skogsbruket är det goda förvaltarskapet inte bara ett ideal. På lång sikt - 1 000 år! - är det en nödvändighet. Det påminde orkanen Gudrun oss om.

Här finns ett tidsperspektiv som passar kyrkan. I skogsbruket tvingas man lyfta blicken bortom nästa årsbokslut, bortom nästa mandatperiod, bortom min egen livstid. Och när vi lyft blicken så långt, då kan vi bortom horisonten ana himlen.

I skogen kan evigheten röra vid våra hjärtan. Sådana påminnelser behöver vi. Utan himmelsperspektivet på våra liv ser vi för kort och för lite. Då riskerar vi att också tänka för kort och för lite om de gåvor vi fått att förvalta, och för kort och för lite om våra egna liv.

Sven Thidevall
Biskop i Växjö stift
Foto: Jim Elfström/IKON

Varmt välkomna till Jönköping

Ett underbart vitt och vackert Jönköping med Vättern islagd och knappt meterhög snödrivor får inrama denna hälsning till er, inför det rikskonvent som kommer att äga rum i Jönköping om knappt ett halvår.

”Smålands Jerusalem”, uttrycket är för somliga Jönköpingsbor en prydnad och för andra något man vill lägga bakom sig. Någon ser trångsynthet och inskränkthet i uttrycket, en annan ser en brokig blandning av kyrkor och samfund som präglat och präglar staden på ett positivt och dynamiskt sätt. Det finns skäl att sälla sig till den senare gruppen. Jönköpingsbygden är en underbart blandning av svensk-kyrklighet, väckelsefromhet och – under senare decennier – en kraftfull representation av de äldre kyrkorna. Romerska katoliker och inte minst ortodoxa kyrkor finns i betydande mängd.

Konventets gudstjänster och samlingar är förlagda företrädesvis till Sofiakyrkan men också till Kristine kyrka och till dessa båda kyrkors församlingshem. Kristine kyrka invigdes 1673, dess ursprungliga arkitektur förändrades efter en brand i slutet av 1700-talet till dess nuvarande nyklassicistiska stil.

Sofiakyrkan stod färdig 1888 och är byggd i nygotisk stil. Kristine församling är ”moderförsamling”. Sedan 1850 har församlingarna varit två i ett pastorat, sedan 1924 två skilda pastorat, men i samfällighet.

Lekmannaförbundets huvudtanke är ständigt aktuell. Delaktighet är nödvändigt i församlingsarbetet och tillhör församlingens ”vara”. Jönköpingsförsamlingarna är angelägna om mångas medverkan i församlingens olika delar, såväl i gudstjänstliv som i övrigt församlingsarbete. Arbetet med gudstjänstgrupper – förberedelse av söndagens gudstjänst i mindre grupper - har betytt mycket för gudstjänstlivet.

Det diakonala arbetet bygger på den ”diakonala församlingen”, var församlingsmedlems del personliga ansvar. Barn och ungdoms plats och möjlighet att forma gudstjänst och församlingliv är en utmaning. Kyrkomusiken är betydande och varierad, musikskola och undervisning i orgelspel avser att stärka församlingarnas och Svenska kyrkans sång och spel.

Vår förhoppning är att alla konventsdeltagare skall uppleva dagarna i Jönköping inspirerande och förnyande, dagar då erfarenheter och tankar kan utbytas, dagar då glädjen i tron skall delas av många.

Återigen, varmt välkomna till Jönköping, ”Smålands Jerusalem”!

Hans Boeryd, Kyrkoherde i
Sofia-Järstorps församling
Foto: Svenska kyrkan Jönköping

Sofia-Järstorps församling

LÖRDAGEN DEN 7 AUGUSTI

- 08.30 Sofiagården** – Konventsbyrån öppnar
- 08.30 Sofiakyrkan** - *Morgonbön* - **komminister Bertil Johansson**
- 09.15 -11.45 Per Brahegymnasiet**- Konventsförhandlingar
Sofia prästgård - Aktiviteter för barn och ungdomar
Sofiagården – *Lär känna Jönköping och nordvästra Småland - Stadsvandring för dem som inte är ombud eller deltar i barn- och ungdomsaktiviteter.*
- 12 00 - 13.45 Guvernören** – *Lunch* för samtliga deltagare
- 14.00 - 16.00 Sofiakyrkan** - *Inspirationssamling för stora och små*
"Ditt ord är en lykta för min fot, ett ljus på min stig"
(Psalt 119:105)
teol. dr. Bo Brander - rikskonventets huvudtalare
Sång och musik. Ev. efterföljande samtal i grupper.
- 17.30 Sofiagården** - *Avresa* med buss till Huskvarna Folkets Park
Guidad tur Jönköping – Huskvarna med omnejd
- 19.00 Huskvarna** - Huskvarna Folkets Park
Festmiddag Hälsningstal, Musik, Gemenskap m.m.
Aftonbön

SÖNDAGEN DEN 8 AUGUSTI

- 08.30-14.30 Sofiagården** - Konventsbyrån öppnar
- 09.30-10.15 Slottskapellet** - *Morgonsamling* för "stora och små"
 Barn- och ungdomskör mm
- 11.00-12.30 Sofiakyrkan** - *Förböns- och sändningsmessa*
 Biskopen i Växjö stift, domprost Jan-Olof Johansson,
 kyrkoherde Hans Boeryd,
 komminister Bertil Johansson, m fl samt lekmän
- 13.00-14.00 Guvernören** - *Lunch*
- 14.00 - 20.00 Sofiagården** - *Utfärd* till Gränna – Visingsö t.o.r.
- Per Brahekyrkan** - *Aftonbön och avslutning*

Sverigebönen

I Lekmannen nummer 1/2008 kunde vi läsa en artikel om hur Sverigebönen började användas på nationaldagen år 2007. Vi uppmanades att påbörja en tradition att på nationaldagen runt om i landet be Sverigebönen i gudstjänster kl. 20.30 och avsluta med att hala den svenska flaggan.

Återigen vill vi ge ett förslag till agenda att använda då Sverigebönen bedes. Lekmannaförbundets arbetsutskott har uppdragit åt mig att ta fram en enkel agenda som presenteras här nedan.

Gudstjänsten i samband med Sverigebönen bör präglas av tradition i den lokala församlingen och även om det talats om en aftonbön kan Sverigebönen användas hela dagen.

När nationaldagen infaller på en söndag kan den infogas i kyrkans förbön.

Sverigebönen kan användas i såväl den lilla lekmanaledda gudstjänsten som då en präst leder gudstjänsten. Vi kan vara såväl inom- som utomhus.

Agendaförslaget skall ses som ett alternativ som man anpassar till vad som känns rätt i den egna situationen. Förslaget bygger på den agenda som sedan många år används vid de lekmanaledda aftonböerna i Seglora kyrka på Skansen i Stockholm.

Klockringning

Psalmsång

Textläsning - någon text från söndag före eller efter nationaldagen

Psalmsång

Sverigebönen

Vår Gud, vår Skapare och Herre, vi tackar dig och prisar dig för våra liv och vårt land.

Vi, dina barn i Sverige, ber dig, genom din son Jesus Kristus:

Förlåt oss och hjälp oss att förlåta varandra, hjälp oss att komma nära dig och ditt rike, lär oss att älska varandra och vårt vackra land, ge oss allt som vi verkligen behöver - förbarma dig över oss och rädda oss från det onda, inom oss och utom oss.

Gud, välsigna Sverige, dess folk och dess natur, var med oss och ge oss din frid - nu och i all tid.

I Jesu namn, amen.

Herrens bön

Välsignelsen

Psalmsång

Fanan halas

Psalmer väljs naturligtvis fritt men ett par tips vill jag ge. Börja med någon av de välkända 200 och 201. Vid första Sverigebönen 2007 sjöngs 297. I 602 återfinns tankar i bönen. Den avslutande psalmen kan vid en kvällsgudstjänst väljas bland våra aftonpsalmer. Själv väljer jag som storstadsbo gärna 192 eller 510.

**Kjell Aggefors
1:e vice ordförande**

80 ÅR MED LINKÖPINGS DOMKYRKOKÅR

26 OKTOBER 1926

Den 26 oktober 1926 grundade den flitige lektorn och teologie doktorn i kristendom *Nils W Jacobsson* Linköpings kyrkobrädrakår. Han hade en vilja som kunde försätta berg var ett allmänt omdöme på den tiden. Han insatser för den kyrkliga ungdomen, kyrkobröderna och Linköpings stifts julbok är sådant som man betraktar med respekt. Han var kyrkobrödersnas ordförande till 1948.

1948, då kåren firade 20 år blev Linköpings kyrkobrädrakår Linköpings Domkyrkas kyrkobrädrakår fram till 1985 då det även blev möjligt för kvinnor att ansluta sig och kåren då döptes om till Linköpings Domkyrkokår och är en av Sveriges äldsta lekmanakårer.

Av protokoll och verksamhetsrapporter från starten till idag kan man läsa att det bedrevs en aktiv verksamhet under åren. Ordföranden under alla åren har varit kända personer från Linköpings olika samhällsskikt som ofta sågs i domkyrkans mässor och gudstjänster. En av dessa var professor Erik Carlegrim, som också under några år var förbundsordförande.

Västerlösa-björkebergs lekmanakårs representant ordf. Vera Samuelsson jubileumstalar. Th några i styrelsen gratulerar kåren

Antalet medlemmar har naturligtvis varierat under åren. 20 män de första åren ökade till över 90 flera år senare.

En stor uppgift var att besöka äldre och sjuka män och varje år anordnades en eller flera resor till närliggande orter i Östergötland.

I en del verksamhetsrapporter kan man läsa roliga kommentarer. Bland annat från 1934 där det skrevs: *"Samkväm för arbetslösa inställdes när de arbetslösa ansåg att kyrkobröderna kunde sluka i sig sin gröt själva."*

Först 17 januari 2010 höll Linköpings Domkyrkokår sin jubileumsfest i Gamla domprostgården. Cirka 70 personer deltog i jubileet; medlemmar, från förbundet, stiftet, domkyrkoförsamlingen och närliggande kårer. Högtidsdagen inleddes med mäsas i domkyrkan med domkyrkokårens kaplan komminister Lars-Erik Lindström som mötesledare och celebrant.

Att Linköpings domkyrkokår har en viktig roll för lekmanaverksamheten i stiftet lyftes fram i de olika talen. Från förbundsrådet talade förbundsordförande Anders Nordberg om lekmanarörelsens roll.

Domkyrkoförsamlingens representant Lars-Erik Lindström talade om den viktiga roll lekmannen har församlingen.

Även domkyrkokåren drabbas av att medlemmarna blir äldre och svårigheten att värva nya medlemmar. Men den nya styrelsen som valdes 1 februari tror på en framtid för lekmanaverksamheten i hela Sverige.

BERNDT PETERSSON
Vice förbundssekreterare
Foto: Anders Nordberg

Inomkyrkliga rörelser del 8

SVERIGES KYRKOSÅNGSFÖRBUND

Rikskören under riksfesten 2009 i Sunne kyrka under ledning av Johan Hammarström.

Biskop Erik Aurelius under riksfesten 2009 i Tallinn.

Körverksamheten inom Svenska kyrkan är enorm, både räknat till antal deltagare och till den glädje och kraft som alla dessa bidrar med i kyrkan. Sveriges Kyrkosångsförbunds uppgift är att stärka och stödja körsången i kyrkan, lokalt och centralt, och driva på den kyrkomusikaliska utvecklingen.

Inom Sveriges Kyrkosångsförbund finns omkring 4 000 körer med det gemensamma uppdraget att leda församlingssången och förkunna evangeliet i sång.

Det är ett rimligt antagande att varje kör i snitt har 20 medlemmar som övar två timmar i veckan, 40 veckor om året. Det blir sammanlagt 6,4 miljoner timmar per år som människor lägger ner av sin fria tid, och då är inte sjungandet vid gudstjänster och konserter medräknat. Kyrkokörsången är en imponerande frivilligrörelse!

Så brukar också Sveriges Kyrkosångsförbund (SKSf) benämna sig det största körförbundet i Sverige och den största lekmanorganisationen i Svenska kyrkan, med omkring 80 000 medlemmar. Den siffran är dock högst opålitlig, då ingen räknat på ett tag. I själva verket är antalet medlemmar i Sveriges Kyrkosångsförbund försvinnande få, bara 23, men aktiva körsångare 100 000.

Men majoriteten av dessa 23 medlemmar organiserar i sin tur hundratals körer som medlemmar. Svenska kyrkan uppger att cirka 100 000 människor sjöng i deras körer år 2008, och en majoritet av dessa körer är medlemmar i ett delförbund i Sveriges Kyrkosångsförbund.

Förbundets tidning *Kyrkokörjournalen*, som utkommer med sex nummer per år, berättade i nr 1/2010 om Danmarks och Nässjö kyrkokörer som under fjolåret firade hundraårsjubileum. Dessa körer sällade sig då till den relativt ringa skara kyrkokörer som funnits i ett helt sekel. För även om kyrkomusik är ungefär lika gammalt som kyrkan själv så är traditionen med organiserade kyrkokörer med bred uppslutning relativt färsk, åtminstone i Sverige. De första regionala kyrkosångsförbunden, de som nu är delförbund i SKSf, bildades under 1920-talets början, och Sveriges Kyrkosångsförbund kom till 1925.

Tre fester vart tredje år

Redan två år senare arrangerades den första riksfesten, en tradition som fortsatt sedan dess. Vart tredje år deltar tusentals körsångare i riksfester på tre olika platser. Senast skedde detta i fjol, då riksfester arrangerades i Lysekil, Tallinn och Sunne. 2012 är det dags igen.

Men innan dess har det hunnit sjungas och samtalas på en mängd festivaler, kurser och möten i SKsf:s regi. En rad olika utbildningar och inspirationsdagar arrangeras av SKsf själva och i samarbete med andra, för körsångare, körledare, teologer med flera. Inte minst delförbunden, varav de flesta är indelade efter stiftet, inbjuder till en mängd evenemang såväl för körledare som för körsångare i alla åldrar.

Bland Kyrkosångsförbundets större riksevenemang märks det årliga vintermötet för kyrkomusiker, präster, körsångare och andra intresserade, och den sedan 2005 årliga ungdomskörfestivalen. I år går den av stapeln i Linköping under förstamajhelgen.

Nationell ungdomskör

En ryggrad i denna festival är SKsf:s senaste stora stolthet, Svenska kyrkans nationella ungdomskör, som bildades 2006. Kören består av knappt 40 sångare från hela landet, i åldrarna 17-25 år. Körsångarna träffas under ett par-tre dagar några gånger per termin för att repetera, utvecklas och ges konserter.

Svenska kyrkans nationella ungdomskör under riksfesten 2009 i Lysekil, då kören mellan repetitionerna fick segla med T/S Kvartsita

Under fjolåret framträdde kören bland annat i Älmhult, Arboga, Stockholm, Lund och London, där man sjöng Lucia-gudstjänst i St Paul's Cathedral. I höst kommer kören bland annat att uruppföra två verk beställda särskilt för kören under Kyrkomusiksymposiet i Uppsala.

SKsf tar också fram material för körsång, gudstjänst och inspiration som ges ut i ett eget förlag, SKsf förlag.

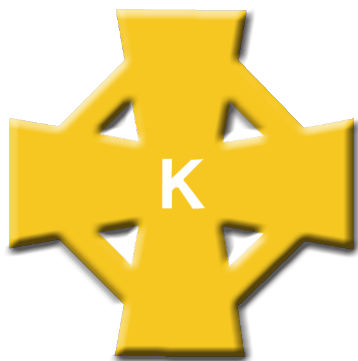
Medlemskörer betalar en avgift till sitt delförbund, något varierande i storlek beroende på förbund. En mindre del av dessa avgifter går vidare till riksförbundet, vars allra största intäkt dock kommer från den rikskollekt som SKsf sedan flera år beviljats på Tacksägelsdagen.

Sveriges Kyrkosångsförbund har fyra deltidsanställda (förbundssekreterare, kamrer, körpedagog och redaktör), en förbundsordförande i biskopen i Skara stift Erik Aurelius och en styrelseordförande i prästen och psykoterapeuten Lena Fagæus.

Förbundsdirigenten Alf Bengtsson leder kören under riksfesten 2009 i Jaani Kirki i Tallinn.

Text: Marita Sköldberg
Redaktör för Kyrkokörjournalen
Foto: Anki Lindström Larsson

ANMÄLAN

RIKSKONVENT

Rikskonvent i Växjö stift

Sofia Församling - Jönköping
6-8 augusti 2010

Fyll i blanketten (var god texta) och sänd anmälan senast den 5 juni till: kassör Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 ÖSTERSUND

NAMN.....

Jag tillhör förbundsrådet ☐

Jag är stiftsombud ☐

Jag är kårombud ☐

MEDRESENÄR.....

Jag tillhör förbundsrådet ☐

Jag är stiftsombud ☐

Jag är kårombud ☐

ADRESS.....

POSTNUMMER..... ORT.....

Telefonnummer..... (där vi lättast kan nå dig/er)

Stift..... Kår.....

Konventsavgiften är 650.- /person, i priset ingår måltider enligt program på sid 6-7
För barn under tolv år 300.- rabatt (serveras barnportioner)
betalas in senast den 15 juni till:

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund
Plusgiro 50 27 87-5

OBS endast anmälningsavgift 650.-/person

TILLKOMMER

Fredagens lunch kostar 100.- för dem som inte deltar i något sammanträde

Avgift för söndagens utflykt till Visingsö 300.-/person.

Anmälan är bindande och avgiften återbetalas ej vid återbud. Undantag vid sjukdom med läkarintyg

I samarbete med
sensus

HOTELLBOKNING NÄSTA SIDA

Övernattningar

Jag/vi önskar logi följande nätter

Natten mellan tors - fre (5/8)

☐

Natten mellan fre - lär (6/8)

☐

Natten mellan lär - sön (7/8)

☐

Natten mellan sön - mån(8/8)

☐

Hotell

City Hotel

☐ Dubbelrum 750.-/natt

☐ Enkelrum 550.-/natt

Hotel Savoy

☐ Dubbelrum 785.-/natt

☐ Enkelrum 595.-/natt

Hotel Scandic Portalen

☐ Dubbelrum 840.-/natt

☐ Enkelrum 740.-/natt

Comfort Hotel

☐ Dubbelrum 775.-/natt

* ☐ Enkelrum 575.-/natt

Eget boende

☐

Vandrarhem och övriga boendeförslag, se PM sid 15 "Inkvartering"

* Del i dubbelrum kan ev ordnas.

OBS! Rabatterna gäller endast bokningar gjorda genom Konventskommittén

Övrig information

Jag är allergiker - allergisk mot

Jag önskar rökfritt rum ☐

Jag önskar handikapprum (OBS ev extrakostnad) ☐

Önskemål om specialkost.....(OBS ev extrakostnad)

Jag/vi önskar delta i stadsvandringen ☐ personer

Jag/vi beställer lunch fredag förpersoner á 100.- (bindande)

Jag/vi vill delta i söndagens utflykt till Visingsö.....personer á 300.-, I priset ingår bussresa Jönköping - Visingsö t.o.r, besök med guidning på Tempelgården, Kvällsvickning med kaffe och landgång samt konventsavslutning och aftonbön i Per Brahekyrkan.

PM inför 2010 års rikskonvent den 6-8 augusti i JÖNKÖPING

(Margareta Jansson, förbundssekreterare)

TEMA

*Ditt ord är en lykta för min fot
ett ljus på min stig*

VAR MÖTS VI I JÖNKÖPING?

I Sofia församling med mötesplats **Sofiagården, Kapellgatan 8, Jönköping**.

Mötesbyrå, förbundsbutik, utställningar, sammanträden för FR och Utskott i Sofiagården.

Gemensamma samlingar i **Sofiakyrkan**.

Rikskonventsförhandlingar lördagen den 7 augusti i Per Brahegymnasiet.

Måltider på restaurant **Guvernören**, Brunnsgatan 2.

Barn- och ungdomsverksamhet i **Sofia prästgård**

Undantag:

Vi samlas i Kristina-Ljungarums församling under fredag kväll den 6 augusti.

Vi samlas till festmåltid i Huskvarna under lördag kväll den 7 augusti och reser tillsammans dit med guidad buss.

REPRESENTATION

/Se Stadgar fastställda av Rikskonventet i Stockholm den 2 augusti 2008 - §§ 7, 9 och 13/

Lokalavdelning har rätt att sända ett ombud till rikskonventet. Har avdelning fler än 50 medlemmar får två ombud utses.

Stiftskonventet utser ett ombud till rikskonventet. Om stiftet har fler än 1000 medlemmar utses två ombud.

Förbundsrådets ordinarie ledamöter (tjänstgörande ersättare) är röstberättigade vid rikskonventet.

Ange i anmälan om Du representerar lokalavdelning (kår), stiftskonvent, är ledamot i förbundsrådet eller övrig funktionär inom förbundet!

RESEERSÄTTNING

Reseersättning till ombud enligt ovan utgår enligt följande:

Ombud betalar själv 500 kronor av sin resekostnad - beräknad efter billigaste färdstätt. Allt därutöver ersätts av förbundet. Reseräkning för ifyllnad lämnas ut av konventsbyrån i Sofiagården.

Beställ färdbiljetter ett par månader före rikskonventet!

ENSKILDA MEDLEMMAR

Alla förbundets medlemmar och övriga intresserade hälsas välkomna att på egen bekostnad delta i gemenskapen och i konventets aktiviteter. Undersök med respektive församling och stiftskonvent möjlighet till bidrag för deltagande i rikskonventet!

ANMÄLAN

Anmälan (bindande – undantag sjukdom) ska göras på anmälningsblankett på sidorna 12-13.

senast måndagen den 15 juni 2010

till förbundskassör Juhani Ahonen, Rådhusgatan 81, 831 45 ÖSTERSUND, tel. nr 063-12 30 30

e-post: juhani.ahonen@gmail.com

KONVENTSAVGIFT

Konventsavgiften som erläggs av såväl ombud som övriga deltagare är **650 kronor per person**. För barn under 12 år **rabatteras priset med 300 kronor**. I avgiften ingår **alla** måltider enligt programmet. Avgiften betalas **senast onsdagen den 30 juni** till Svenska kyrkans lekmanaförbund, **PlusGiro 50 27 87-5**.

Till detta kommer **extra avgift** för söndagens utflykt den 8 augusti och för fredagens lunch den 6 augusti för sådana som ej deltar i FR- respektive utskottssammanträden.

INKVARTERING

Inkvartering erbjuds i hotellrum vilka bokas på anmälningsblanketten på sid 12-13. Hotellrum kan även rekommenderas på Södra Vätterbygdens folkhögskola Mångatan 10, 554 39 Jönköping tel 036-30 69 00 För inkvartering på vandrarhem kan vi dessutom rekommendera "IM Vrigstadhemmet", Tegnervägen 8, 570 03 Vrigstad, 0382-307 95 vilka bokas av deltagarna själva.

MOTIONER

Som nämnts i Lekman i Kyrkan nr 4/2009 utgår motionstiden för lokalavdelning och lekmanagrupp den 15 april 2010.

Motion från stiftskonvent till rikskonvent inges senast den 15 maj till förbundsrådet.

KONVENTSHANDLINGAR

Efter anmälningstidens utgång sänds till anmälda ombud konventshandlingar (bl a verksamhetsberättelser, ekonomiska redovisningar, budget, förbundsrådets förslag, yttrande över inkomna motioner).

Fredagen den 6 augusti lämnas i konventsbyrån röstkort ut till ombuden.

Alla övriga deltagare erhåller där samtliga konventshandlingar.

Deltagarbevis och övrig information lämnas till samtliga vid incheckningen.

BEREDNINGsutskott (se också Representation!)

Till förbundssekreteraren Margareta Jansson, Skaraborgsgatan 29 B, 532 30 SKARA, tel. 0511-137 46

e-post: margareta_jansson@bredband.net lämnas uppgift om namn och adress på stiftsombuden samt vilket utskott vederbörande önskar tillhöra senast den 10 juli 2010.

Beredningsutskotten sammanträder fredagen den 6 augusti kl. 10.00.

Särskild kallelse med konventshandlingar kommer att tillställas anmälda utskottsledamöter.

ÖVRIGT

Parkeringsmöjligheter:

Konventsbyrån och Anders Nordberg, tel. 036-71 13 63, mobil 070-5259964 lämnar upplysning om parkeringsmöjligheter.

Utfärden den 8 augusti går till Gränna och Visingsö.

V A R M T V Ä L K O M N A
till 2010 års rikskonvent
i Jönköping och Växjö stift!

Carl Burman

getarpojken som blev miljonär

Föddes fattig och oäkta.

Carl Burman föddes den 19 november 1820, fattig och oäkta. Ett oäkta barn var vid den här tiden helt och hållet arvlöst. Hans mor var utblottad på jordiska ägodelar och hennes anseende var i sedligt avseende inte det bästa. Hans far ville inte kännas vid sin son. En mild försyn förskonade Carl från att minnas de första åren av sin levnad, vilka förflöto i fattigdom och elände. Carl växte dock upp till en pigg och glad gosse med en skymt av skojsfrisk skälmaktighet i ögonvrån, iakttagelseförmåga och intelligens. Någon skolgång var det inte fråga om vid denna tid, skolestadgan kom först 1842.

Arbete som getarpojke.

Carl fick sitt första arbete som getarpojke, dvs sysselsatt med att valla boskap, hos Ola i Lungre, Kyrkås. Det hade varit laga skifte i byn. Gärdesgårdar fanns ännu inte omkring de tilldelade slättermyrarna och ängarna. När kreaturen betade i lugn och ro, kunde Carl tänka över sin situation och hur han skulle komma ur sin fattigdom. På söndagarna hade Carl ledigt. Korna gick då och betade i en inhägnad. För de få slantar han hade, köpte han lakritsremmar, som han klippte upp i bitar och sålde till bypojkarna.

En dag sade hans husmor Agneta: ”Du som har lust och fallenhet för affärer, måste lära dig att läsa, skriva och räkna i stället för att springa i gårdarna på söndagsaftnarna.” Agneta hade fått sina kunskaper av en guvernant i Ragunda prästgård och var i besittning av rätt goda kunskaper. Det kan förmodas att både lärare och lärjunge gjorde sitt bästa.

Något år därefter var Carl getarpojke hos Erik Olsson i Kläppe. Han gillrade för ekorrar, men skinnen hjälpte inte upp hans ekonomi. En dag lyckades han fånga två harungar. Dessa sålde han för 50 öre. En annan lyckad affär – tyvärr fallen i glömska – förmerade femtioöringen till 1 kr och 50 öre, en i Carls ögon väldig vinst. En dag fick Carl tillsägelse att gå till Mo i Lit, i ett ärende.

Av en bonde fick han köpa en bytta messmör för sin förvärvade penningsumma 1:50.

Återkommen bad han sin husbonde att få gå till staden med messmörbyttan. Hans begäran beviljades och för messmörbyttan erhöll han 3 kronor. Nu var den lille affärsmannen Carl i sitt esse och vägen till framgång syntes öppen.

Carls första lärospån i affärslivet.

Det fick han genom anställning som handelsbiträde hos Nisse Wikström i Östersund. Här fick Carl sätta sig in i affärslivets många labrynter. Nu råkade han ut för en olycka, som kostade honom synen på ena ögat, en olycka som förorsakade honom åtskilliga obehag.

Wikström satte stort värde på sitt unga handelsbiträde. Carl fick ingå i kompanjonskap i vissa affärer. Anställningen som handelsbiträde tog emellertid slut, då Wikström flyttade till Sundsvall och anlade Mons sågverk.

Fastigheten Glasätt

I förra hälften av 1800-talet ägdes fastigheten av professor Nils Magnus Tannström. Fastigheten var stor, totalt 110 hektar, därav 24 hektar åker och 85 hektar skog. Fastigheten kunde föda 7 hästar och 20 nötkreatur. Byggnaderna var i gott skick. Fastigheten var utarrenderad till Erik från Östberg, som fick den 29 mars 1827 glädjas åt en dotters födelse. Hon döptes till Margreta. Erik dog emellertid i sina bästa år, varefter änkan

gifte sig med en välbärgad bondson från Valla. Han kallades i dagligt tal för Lasse i Glasätt. Denne man kom att köpa den välskötta fastigheten Glasätt.

Styvdottern Margreta kom att växa upp till en vacker och präktig kvinna med affärsbegåvning. Med henne ingick Carl Burman äktenskap den 20 september 1849. Lasse i Glasätt lät överföra Glasätt till Margreta den 30 december 1856, fastigheten förblev hennes personliga egendom under hennes livstid.

Carl Burmans affärer

Ännu hade Carl ingen nämnvärd förmögenhet men genom sitt fria umgängessätt och sina i ögonen fallande talanger fick utan svårighet kompanjoner, som var i god ekonomisk ställning. Tillsammans med direktör Per Nilsson i Fyrås, ägare till Edefors såg och kvarn, fick han vara med om en del lyckade skogsaffärer och i ännu högre grad tillsammans med länsman Per Holm i Ström. Holm och Burman ägde omsider all skog efter Ströms vattudal till flera mils längd och för att underlätta exploateringen av densamma bildade de ett bolag, benämnt Ströms Trävarubolag. Bolagets sannolikt största skogskomplex torde ha varit Sjulsåsens och Svaningens byars utmarker, inte mindre än 18 000 hektar.

Men även för egen del köpte Burman då hans ekonomi började bli god, en hel del skogar och hemman, varav bildades bolag under benämningen Carl Burmans Trävarubolag. Han kom att äga skog inom 22 skogsfastigheter. Trävarupriserna gick ständigt uppåt och nådde sin kulmen under fransk-tyska kriget i början av 1870-talet, då vinsterna av förut upprättade köp formligen strömmande in.

Carl Burmans familj

Det var inte bara kapitalet som växte utan även hans familj.

I familjen fanns två söner och fyra döttrar. Makarna hade en varm önskan att deras barn skulle få god skolunderbyggnad. Sönerna gick i läroverket. Sonen Lars tog studentexamen. Båda sönerna dog unga, Lars dog 30 år gammal och Karl dog 31 år gammal. Döttrarna, utom Karin som var äldst, gick i fröken Sundbergs flickskola. Snart började unga män att intressera sig för de glada och levnadsfriska flickorna, som utom sina personliga egenskaper även kunde hjälpa upp unga mäns mindre lysande ekonomi.

Av sammanställningen framgår att Karin gifte sig med postmästaren E.O. Pettersson i Ström och efter hans död gifte om sig med fängelsedirektör V.L.U. Ljungdahl. Samtliga döttrar blev bosatta i Östersund eller dess närhet. Nu var döttrarna välbeställda fruar med namn och anseende.

Carl satte stort värde på sin hustru Margreta och hennes affärsbegåvning. Vid uppgörelse av större och viktiga affärer fick hon många gånger falla utslaget.

Carl Burman som prästlönepuppördsman och diversehandlare

Då tyngdpunkten av Burmans affärer med skogsfastigheter hade förlagts till norra Jämtland, beslöt han att flytta till Hammerdal, där han arrenderade kyrkoherdebostället och var prästlönepuppördsman under kyrkoherde Östlunds tid. Prästerskapets lön bestod vid denna tid av lantmannaprodukter såsom hö, halm och korn m.m. Dessa produkter tog puppördsmanen emot och förvandlade till klingande mynt, varav han enligt överenskommelse behöll en del för sina besvär och prästerna i församlingen erhöll resten. I ett så stort pastorat som Hammerdal inbringade denna syssla en icke föraktlig årsinkomst.

Men lusten att idka diversehandel fanns fortfarande. År 1866 öppnade Burman en sådan, som han skötte med omsorg, i en till prästgården hörande stuga. Kanske framträdde och utvecklades han fyndighet och affärsbegåvning mest inom denna gren av hans rörelse.

Det hände mer än en gång att köparen av en vara, att köparen i stället för klingande mynt kunde få betala med en bjälkfura på dennes mark. Köparen var som regel nöjd med denna byteshandel, ty skogarnas värde var ringa – att affären gick med flera hundra procent i vinst säger sig själv. Under den tid Burman var arrendator på prästbolet hade han diversehandel och sålde även vin och brännvin. Fastän många år hade förflutit, sedan hembränningsens dagar förekom brännvinsförsäljning hos flertalet diversehandlare. Burman ansågs av sin samtid som en rejäl affärsman, hjälpsam och snäll mot sina kunder. Han var inte rädd att sälja på kredit, lånade även ut pengar, men blev skulden för stor, så övergick i regel den skuldsatte bondens hemman i Burmans ägo.

Det kom en ny kyrkoherde till Hammerdal, Ph. Dr. Nils Theodor Feltström, en som inte dolde sin tanke om att något otillbörligt utövades i församlingen. Han märkte, att en och annan kund var särdeles högljudd vid avresan från handelsboden. Antingen hade kunderna undfågnats eller också köpt spritvaror. Vin var ännu så länge fri handelsvara men inte starkare spritvaror. Församlingsherden fann det i hög grad olämpligt, att personer vid besök i prästgården, lät vara i en förhyrd stuga, blivit ankomna av starka drycker. Dessutom ämnade kyrkoherden själv driva boställets jordbruk och därför sade han upp Burman till avflyttning senast allmänna fardagen den 14 mars 1872.

För Burman återstod således ingenting annat än att skaffa sig egen gård i närheten och han köpte 1871 hemmanet Moviken nr 1⁷ av Olof Svensson. Så småningom avvecklade Burman den handelsrörelse, som inbringat så betydande penningssummor. Den 14 februari 1882 inköptes den i närheten av Moviken liggande fastigheten Mo nr 1⁸, Täppan.

forts sid 20

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

Bäste medlem!

Här kommer en **inbjudan** till fortsatt medlemskap i Svenska kyrkans lekmannaförbund.

Du vet kanske genom ditt tidigare medlemskap, att Svenska kyrkans lekmannaförbund är en *självständig* medlemsorganisation inom Svenska kyrkan. Förbundets historia, dess nuposition och dess uppgifter i kyrkan beskrivs i korthet i den broschyr som medföljer detta brev.

Sammanfattningsvis är förbundets uppgift att verka för ett fungerande lekmannaskap i vår kyrka och hennes församlingar. Denna uppgift har lekmannaförbundet haft sedan starten 1918. Det är ingen överdrift att påstå att lekmannaförbundets uppgift är särskilt viktig **nu** i den utvecklingsfas som Svenska kyrkan befinner sig i. **Lekmäns** engagemang och ansvarstagande i församlingarnas olika verksamheter blir alltmer önskvärda och efterfrågade.

Eftersom det nu inte finns någon lokalavdelning (kår) på din ort, erbjuds du genom detta brev **medlemskap direkt i förbundet på såväl stifts- som riksnivå**. Ett sådant medlemskap har något att ge dig och samtidigt ger du något åt lekmannaförbundet.

DU FÅR

- a) möjlighet att delta i utbildningar, inspirationssamlingar och konferenser anordnade av lekmannaförbundet på såväl stifts- som riksnivå,
- b) möjlighet att delta i stifts- och rikssamlingar, stifts- och rikskonvent, tillsammans med medlemmar från ditt eget stift eller från hela vårt land
- c) information och upplysningar som främjar och möjliggör gemenskap med andra lekmän inom Svenska kyrkan inte bara inom utan också utanför din egen församling och ditt eget stift
- d) tidningen "Lekman i Kyrkan", fyra nummer per år

DU GER

Svenska kyrkans lekmannaförbund ett värdefullt stöd i dess uppgift att verka för ett fungerande lekmannaskap i Svenska kyrkan och du stöder förbundets ansträngningar att bidra till ett fördjupat andligt liv och till att föra ut kristen etik i samhället.

Jag tror att du upplever att det du får genom ett medlemskap är så värdefullt att du **gärna** vill fortsätta att vara medlem. Jag tror också att du förstår att det du bidrar med som medlem är något mycket viktigt för hela vårt förbund och för vår kyrka - **Svenska Kyrkans Lekmannaförbund behöver dig som medlem.**

Vi är tacksamma för ditt stöd !

Medlemsavgiften för år 2010 är **75 kronor** för helbetalande och **65 kronor** för familjemedlem.

Betala lämpligast in medlemsavgiften till **förbundets stiftsavdelning**.

Använd bifogade förtryckta inbetalningskort som kan beställas från Allan Forsberg i Åhus (se adress nedan).

Komplettera med aktuella namn och adresser i Meddelanderutan.

På detta sätt vinner du medlemskap på såväl stifts- som riksnivån.

Önskar du ytterligare upplysningar ber vi dig ta kontakt med stiftsledningen i ditt stift, eller med förbundsledningen. I vår tidning **"Lekman i Kyrkan" nr 1/2010** finns en förteckning över några namn på och adresser till förbundsledningen – dess arbetsutskott.

Tack för att du har läst detta brev. Välkommen att bli eller kvarstå som medlem !

Med vänlig hälsning och med önskan om Guds Välsignelse över din församlings verksamhet!

Anders Nordberg
/Förbundsordförande/

Anmäl på nedanstående adress eller via telefon adressändringar och annat som har betydelse för att hålla vårt medlemsregister aktuellt. Returtidningar medför extraarbete samt kostnader för C4 ytterkuvert och porto. För ytterligare information kontakta gärna någon i Förbundets arbetsutskott (se adresser nedan)

OBS Enskilda adressändringar gjorda till t. ex. Posten eller annan allmän organisation, **kommer aldrig** till medlemsregistrets kännedom.

Tack för din medverkan till att hålla vårt medlems- och prenumerantregister aktuellt!

(Medlems & prenumerantregistret)

Allan Forsberg
Kimröksgatan 5,
296 35 ÅHUS
tfn 044-24 05 27
E-post: foallgun@globalnet.net

Arbetsutskottet

Anders Nordberg
Nygårdsvägen 32
554 74 JÖNKÖPING
036-71 13 63
cagnordberg@hotmail.com

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 ÖSTERSUND
063-12 30 30
juhani.ahonen@gmail.com

Kjell Aggefors
Amatörvägen 51
122 40 ENSKEDE
08-649 14 21
kjell@aggefors.se

Margareta Jansson
Skaraborgsgatan 29 B
532 30 SKARA
0511-137 46
margareta_jansson@bredband.net

Birgitta Ericsson-Löfgren
Svanebäcksvägen 3
260 40 VIKEN
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Berndt Petersson
Ryds väg 354 C
584 39 LINKÖPING
013-17 08 88
berndtp.mitskonsult@comhem.se

Dåtidens kommunikationsmedel

Under sina affärsförbindelser i norra Jämtland, som fortfarande var de huvudsakligaste, fick Burman efter döttrarnas avflyttning från hemmet även många andra intressen att bevaka i och invid Östersund. Detta medförde att han ofta måste företaga resor mellan staden och Hammerdal. Det fanns ingen järnväg norröver från Östersund på den här tiden och ännu mindre bil- eller busstrafik. Ja det fanns inte ens telefon.

I stället för dessa kommunikationsmedel så förvärvade Burman en häst som ansågs uthållig och nästan outröttlig på att springa. Med denna häst förkortades den vanligtvis tidsödande resan åtskilliga timmar. Det sades att han tillryggalade vägsträckan mellan Moviken och Glasätt på nio timmar och i betraktande av de dåliga vägarna och att det i restiden ingick två raster, en i Ollsta och en i Lit, ansågs resultatet mycket gott.

Tillbaka till Glasätt

Så småningom började makarna känna sig ensamma i Hammerdal och längtade att komma närmare sina barn och deras familjer. Vintern 1892 flyttade de därför tillbaka till Glasätt för att leva i lugn och ro på sin ålderdom. Denna lyckliga tid blev emellertid av kort varaktighet, ty redan den 9 juni samma år dog fru Burman. Den efterlevande maken sörjde djupt, vilket kan utläsas på gravstenen med inskriptionen: Min ömt älskade maka.

Burmans verksamhetslust var dock inte slut. Han satte gårdens jordbruk i gott stånd och utförde en rad av förbättringar. Därtill erfordrades det arbetskraft. Arbetare från skilda håll fick här sin utkomst.

Genom intensiv drift var inom kort gårdens avkastning mer än tillräcklig för kreaturens och hästarna behov, varför försäljning av hö förekom i avsevärd mängd. Men oavsett om höpriset var högt eller lågt höll Burman alltid samma pris, 7 ½ öre per kg. Ingen fick köpa på kredit. Det är troligt att Burman under årens lopp hade funnit att kontantsystemet var bäst både för köpare och säljare. Men många ansåg tillvägagångssättet var hårt.

Slutord

Så småningom tog åldern ut sin rätt. Intresset för affärer och penningsamlande slappnade.

Foto: Britt Louise Madsen

På begravningsplatsen väster om Frösö kyrka finns Burmans familjegrav med följande text:

KARL BURMAN
* 18 19/11 20 † 19 8/6 02

MIN ÖMT ÄLSKADE MAK
MARGRETA BURMAN
* 18 29/3 27 † 18 9/6 92

MARGARETA DU RIETZ
FÖDD BURMAN
* 18 29/12 68 † 19 16/7 34

Tiden förflöt utan större överraskningar och den 8 juni 1902 ändades han växlingsrika liv.

Burman hade vid sin makas frånfalle överlämnat stora penningbelopp till medarvingarna, men det oaktat uppgick boets behållning till sjusiffrigt tal. Burman och hans samtida skogspatroner var pionjärer och banbrytare för den kommande skogsindustrin. De satte yxan och sågen igång. Det blev bjällerklang mellan de snötyngda stammarna i de jämtländska skogarna. Pionjärerna blev som regel förmögna.

Men resultatet av det hela, det fick förra århundradets män inte se och uppleva – skogsindustrins dominerande inflytande på Sveriges handelsbalans.

Om Karl XII heter det: "Han försmådde alla yttre tecken på sin kungliga värdighet." På samma sätt kan man säga om Carl Burman: "På klädsel, utseende

och uppförande i övrigt, kunde ingen gissa sig till att under denna anspråkslösa yta dolde sig en miljonär".

Text: Milton Nilsson
Foton: Milton Nilsson och Jämtlands
läns museum
Källor: Landsarkivet
Carl Burman i Hammerdal av L.P.
Hansander

FAMILJENYTT

TILL MINNE

Roland Johnsson

En plats står tom vid vårt senaste sammanträde. Vår avhållne ordförande skulle ha suttit där. Det känns konstigt och tomt att Roland lämnat oss mitt sin gärning. Roland Jonsson blev 76 år, år som fyll-

des av arbete och engagemang. Alltid glad och positiv, aldrig ovillig att ställa upp. ”Det ska vi ordna” sa han. På något sätt lyckades han oftast att göra det vi inte trodde skulle vara möjligt.

Bland allt som Rolands rika liv innehållit är för oss hans stora engagemang i Svenska kyrkan mest bekant. Under många år har han kämpas för lekmännen i Svenska kyrkan. På alla plan var han delaktig såväl hemma i kåren i Husaby-Rekarne, i stiftsrådet i Strängnäs stift som på riksplanet i förbundsrådet. Han har varit kyrkvård i Husaby-Rekarne kyrka och har haft uppdrag i råd och andra beslutande instanser inom församlingen, alltid med stor närvaro.

Trots att hälsan inte var så god under den sista tiden var han lika ivrig och plikt-trogen in i det sista. Han lämnar ett stort tomrum efter sig.

Vi tackar för det fantastiska arbete som Roland har utfört och sänder varma tankar till hans familj

Svenska kyrkans lekmanaförbund i
Strängnäs stift
Gm
Beryll Grandell

FJÄLKINGE PASTORATS FÖRSTE ORDFÖRANDE HAR AVLIDIT

Nils Gustaf Rosenberg

Nils Gustaf Rosenberg var den lekman som tillsammans med kyrkoherdarna Erik Nilsson och Stig Rydeman kom att ta initiativet år 1951 till att starta en kyrkobrodrakår.

Den skulle omfatta de två församlingar som nu slogs ihop till Fjälkinge Pastorat. Och kårens förste ordförande blev också Nils Gustaf.

Något år efteråt presenterade tidningen ”KYRKOBRODERNA” en sida med bilder över nya ordföranden som hade valts i förbundet. Där fanns N-G R i bild med studentmössa på huvudet bland en rad äldre män. Han var troligen den yngste kyrkobrodrakårsordföranden vid den tiden. Nils Gustaf var ordförande i tio år.

När han avgick valdes han till Hedersordförande. Han slutade som handels-trädgårdsmästare och fick anställning som kyrkvaktmästare i Hel.

Trefaldighets församling i Kristianstad och hade ansvaret för den vackra katedralen i staden. Nils-Gustaf blev mycket uppskattad på den posten.

Han stod kvar i kåren eftersom han bodde inom vårt pastorat och var aktiv i kåren på många sätt.

Vid det möte när kåren bildades läste han Geijers ”Det eviga” och det har han gjort vid kårens jubileer sedan dess.

När kåren blev delansvarig för gudstjänsterna på Lekmännens Dag svarade Nils Gustaf för predikan vid flera tillfällen. Nils Gustaf var vid sin bortgång 82 år.

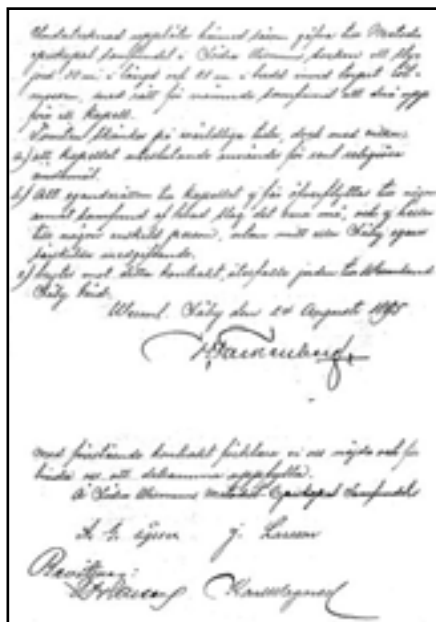
Saknaden känns stor efter en god och trogen medarbetare.

Karl Erik Sundström

Gåvan blev ett helgedom i ljuvliga Värmland

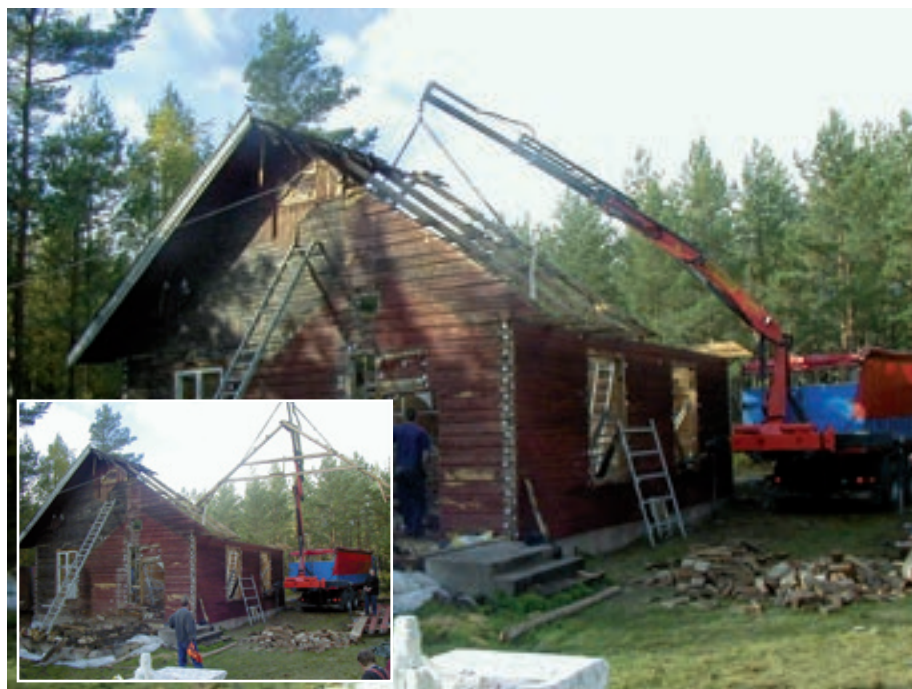
Foto: Projekt David

Text: Pelle Svedberg och BLM

1895 upplåter baron Henrik Falkenberg mark för ett kapell invid Lötmossen på Värmlands Sábys egendom som ligger mellan Kristinehamn och Mariestad.

Metodisterna hade kommit till trakten och ville bygga ett kapell. 1896 stod det färdigt och under krigsåret 1940 byggdes det ut med ett kök. Under många år var det till stor glädje i bygden men så förändrades tiderna, landsbygden avfolkades och verksamheten avtog för att mot slutet av 1900-talet helt upphöra.

Nedmontering och numrering av varje stock och detalj - allt skall säljas så småningom

Under många år stod så kapellet igenbommat och tomt.

2004 beslöt metodistförsamlingen i Åtorp att skänka det mer än hundra år gamla kapellet till Svenska kyrkan i Kristinehamn som hade haft planer på ett kapell vid sommarhemmet men inte haft råd. Kyrkorådet tackade ja men Pastoratskyrkorådet beslutade att inte ta på sig några kostnader för detta. Kyrkorådet ville ändå försöka genomföra bygget och kommer med idén att göra det som ett frivilligprojekt.

Till projektledare utses diakon Pelle Svedberg som får uppdraget att : Flytta Lötmossens kapell från Värmlands Säby till vårt sommarhem i Kristinehamn.

Du får inga pengar till projektet av oss men Gud välsigne dig och lycka till

En till synes omöjlig uppgift men inte desto mindre inspirerande. Verkligen «En skarp övning i frivillighet» **Varför projektnamnet David?** Jo det var ju David som ville bygga ett hus åt Herren, som samlade guld, silver, koppar o cederträ, gjorde ritningar och hade planer.

Föreningen Skärgårdskapellet bildades den 10 september 2004 och dagen efter blir församlingskåren invigd i planerna.

Vi planerar, värvar medlemmar. Vi skaffar bygglov. och den 15 juni 2005 var det rivstart i kapellet. Hela kapellet märktes upp och plockades ner, stock för stock för att så småningom byggas upp på sin nya plats.

Kapellet skulle stå på Svenska kyrkans sommarhem med tomt på en liten höjd bakom församlingens sommarcafé Pärulan där himmel och jord möts vid Vänerns strand i det område som Kristinehamnarna kallar Picassoområdet. För här står den världsberömda skulpturen skapad av Pablo Picasso

Vi tror att det är viktigt att finnas där människorn finns. Vi vill skapa "fönster mot himlen" som kan gestalta hoppet om uppståndelse, skönhet och värme, det vill säga en försmak av paradiset redan här på jorden.

Grunden ligger där och nu monteras kapellet ihop

Sommaren 2007 började det stora arbetet att montera ihop detta jätte iplocke pinn i under ledning av Joachim Morin från Morins båt och bygg. och sakta reser sig Lötmossens kapell ute i Kristinehamns skärgård 100 meter upp på Vänerns strand. De ideella krafterna har inte kunnat vara med i timringsarbetet men att samla in 85 tusen om året på loppmarknader, basarer, lotterier, kyrkkaffe, konserter och gåvor gör sig icke självt. Det vet alla ni som har hjälpt till att samla in pengar, låt vara till ett gott ändamål.

CRAMO har hela tiden lånat ut grejer gratis, ställningar, lyftkranar, mätutrustning och betong vibratorer.

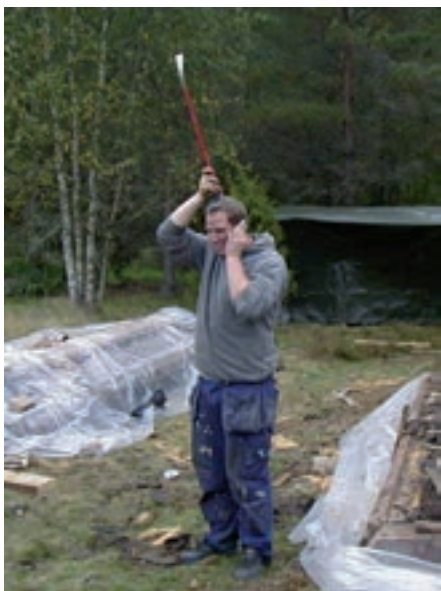
16 april 2009 kan man så fästa upp Taklagskransen och fira att taket har kommit på plats.

Åter reser sig kapellet

Projektet stöds av kyrkoarkitekten Jerk Alton som har inspirerat föreningen och kommit med ritningar och goda råd. Konstnären Bengt Olsson, bosatt i Paris, vill bidra med någon konstnärlig utsmyckning och det är stort.

För att bekosta flytten av kapellet har man uteslutande förlitat sig på frivilliginsatser, gåvor och sponsring. Medlemmarna i den ideella föreningen kan så här i efterhand konstatera att tron på hela äventyret har burit ända fram.

Vid problem fälldes antennen upp och man kontaktade vår Herre

En man talade med ordförande Pelle Svedberg och sa att han ville hjälpa till med kapellet.

Efter en lång pratstund säger han «Jag hade tänkt mig 50 tusen om du inte tycker att det är för lite, varpå Pelle säger ja och Öh! vad händer då??

Då får du 50 tusen till. Nå! Pelle tyckte verkligen inte att det var för lite så den 18 februari 2009 fick föreningen donationen. Några månader senare frågar samme man hur det är med ekonomin och förstår att pengarna kommit till god användning men att kassan är tom. Han låter då ordföranden förstå att det kommer lika mycket till, alltså 100 tusen från denne man. Helt fantastiskt. Detta kom att betyda mycket i arbetet med att färdigställa Lötmossens kapell.

Försäljning av takstolar betydde också mycket. Vid taklagsfesten såldes den första takstolen, den som är närmast över altaret med beteckning T9:7. Priset på Takstolarna är 5000 per styck. Det finns fortfarande en till salu.

I slutet av april 2009 såldes ytterligare tre takstolar för 5000 kronor styck och en stock vardera till tre personer i samma familj. Då får man ett certifikat som talar om att man är lycklig ägare till den stock som på den medföljande ritningen är markerad med röd färg. Men föreningen disponerar stocken tills vidare.

Genom att föra traditionen med "Fredrikdagen" vidare lyckades man samla in ytterligare pengar till Projekt David. Fredrik, en man som var lam i benen och bodde utakorderad av kommunen hos en bonde nere på Värmlands Säby. Metodisterna i Lötmossens kapell ville göra hans liv lite drägligare och anordnade en fest på Fredrikdagen den 18 juli varje år. Kaffe, tårter och lite lotterier gav ett överskott som kom Fredrik till del.

Detta var en bit in på 1900-talet. Fredrik gick ur tiden men Fredrikfesterna fortsatte många år efter det. Vi fortsätter denna tradition det är roligt.

Nu står den där, det lilla skärgårdskapellet, en liten "pärla», inbäddad i den svenska naturen med Värmlands skärgård in på knutarna. När våren och sommaren nu står för dörren rekommenderas alla som har möjlighet att ta chansen att uppleva denna välsignade plats.

I mitten av juni invigs kapellet av biskop Esbjörn Hagberg. (20/7 dagen efter det kungliga brölloppet)

Kapellet står klart och man instämmer med psalm 252: "Hela vägen gick Han med."

Biskop Tuulikkis "eriksgata" genom Härnösands stift

Den 13 februari 2010 hade turen kommit till Brunflo församling. Härnösands nya biskop Tuulikki Koivonen Bylund besökte församlingen i sitt jättestorprojekt att besöka alla kontrakt i stiftet och för att därmed träffa folk från alla stiftets församlingar.

Brunflo kyrka är byggd 1769, sedan den gamla kyrkan rivits. Från medeltidskyrkan har bevarats en 1200-tals funt av gotländsk sandsten. Den tunnvälvda interiören domineras av Johan Edler den äldres praktfulla altarpopsats och predikstol i den för honom typiska rokokostilen. Bredvid kyrkan står den mäktiga kastalen. Kastaler är torn som byggdes i försvarssyfte och i norra Sverige är de mycket ovanliga.

Kastalens bas är 9 x 9 meter och murarna är 16,5 meter höga. Tornhuven av trä är byggd senare och är 11 meter hög. I öster finns på bottenvåningen en gammal fönsteröppning och i ett av hörnen finns en trång medeltida trappa.

Brunflo Kastal dateras år 1170 och fungerade som magasin för förvaring av insamlade naturallier samt skattepersedlar, vilka tillhörde ärkebiskopen. Den har även haft försvarsfunktion i orostider.

I dag fungerar den som klocktorn.

Den 8 november 2009 vigdes Tuulikki Koivonen Bylund i Uppsala domkyrka, till Härnösands stifts 25:e biskop.

Som valspråk har hon valt "Charitas foras mittit timorem" som är hämtat från första Johannesbrevet (4:18) och betyder "Kärleken fördrivar rädslan". Tuulikki var namnet på en finsk skogsgudinna och betyder liten vind.

Brunflo kyrka interiör

Vår biskop verkar vara allt annat än en liten vind. Hon predikar över ämnet ”det ensamma vetekornet”, vetekornet som måste falla ner i jorden och dö för att åter få liv.

Vid kyrkkaffet, efter gudstjänsten, i den vackra sockenstugan, berättar hon om sitt liv och vem hon är. Hon berättar att hon emigrerade till Sverige för att hon inte fick bli präst i Finland. Som nyutnämnd biskop i Härnösands stift måste hon erkänna att hon känner en enorm revanschglädje eftersom hon inte fick bli präst i Finland. Hon berättar att hon ser fram emot att få arbeta som biskop i en tid som ställer Svenska kyrkan inför stora och intressanta utmaningar.

Hela hennes närvaro och berättande, känns familjärt och liknar mer en ”fika” hos en väninna. Det lyxiga kaffebrödet gör ju inte saken sämre.

Tuulikki Koivunen Bylund är 61 år och har arbetat 14 år som domprost i Uppsala. En vecka efter biskopsvigningen i Uppsala blev hon mottagen av stiftet i Härnösands domkyrka. Biskopen kommer att ägna en hel del tid åt att lära känna sitt stift och vi som redan har bott här länge vet att hon har något verkligt lustfyllt att se fram emot.

Under våren kommer biskopen att besöka alla de tio kontrakt i stiftet. Den 13 februari var det Östersunds kontrakt som besöktes där Brunflo församling stod som värd för dagen.

Syftet med biskopens resa är att träffa så mycket folk som möjligt, dels för att göra sig själv känd dels för att lära känna människorna ute i församlingarna och höra deras förväntningar på henne och vad vi kan göra tillsammans för att leva ut vår kristna tro i Jämtland.

Biskopen hade redan i förväg skickat ut ett frågeformulär med överskriften Vision och verklighet, där hon bad representanter från de olika församlingarna att måla sin bild av Svenska kyrkan och just deras församling år 2025.

Den grupp som blivit utsedd att svara på dessa frågor fick nu samlas och samtala om sina visioner för framtiden. Hur vi kan vara med och påverka kyrkan just på vår ort.

Biskopen lyssnade intensivt på allas inlägg och var lyhörd för alla de olika frågeställningar som finns ute i stiftets församlingar.

Dessa församlingsrepresentanternas synpunkter kommer biskopen att använda i sitt herdabrev som beräknas komma ut i slutet av 2010.

Text o foto
BLM

Brunflo kyrka i vinterskrud med den karakteristiska kastalen till vänster

KÅRNYTT

50-års jubilaren - Hörby Lekmannakår

Fr v. Ordförande i Lunds stift, Ann-Sofie Michalski, Ordförande i Hörby lekmanakår, Elsa P Nilsson, Kårmedlemmar med suppleanter, Torgny Carlsson, Elsie Lennartsson, Lillian Lindhage, Majvi Nilsson, Ingvar Åkesson, Axel Nilsson

Hörby Lekmannakår firade ett högtidligt 50-årsjubileum söndagen den 15 november 2009. Då var det på dagen 50 år sedan kåren bildades under namnet Hörby kyrkobrodrakår.

Högtidligheterna började med gudstjänst i Hörby kyrka med biskop Antje Jackelén som predikade över dagens text. Ett speciellt minnesord lämnade hon till Hörby Lekmannakår med orden ur Rom. 12:11 "Slappna inte i er iver, håll er brinnande i anden. Tjäna Herren".

Flera av lekmännen medverkade i gudstjänsten som leddes av kontraktsprost Johan Svanbom.

Efter gudstjänsten bjöd Hörby församling på festmåltid i Hörby församlingshem där programmet fortsatte.

Kyrkbandet spelade och sjöng och ordförande i kåren, Elsa P Nilsson hälsade välkommen och framförde en jubileumskrönika över de 50 åren. Ett par av medlemmarna, Tora Haskel och Gunnel Nilsson intervjuades.

Hälsningsanföranden framfördes av ordförande för lekmanakårerna i Lunds stift Ann-Sofie Michalski, hedersordförande Karl-Erik Sundström samt representanter för Höörs lekmanakår, Reslöv-Östra Karaby lekmanakår och Hässleholms lekmanakår.

Efter ytterligare sång och musik och kaffe och tårta tackade kontraktsprost Johan Svanbom Hörby lekmanakår och dess ordförande Elsa P Nilsson för arbetet som de lägger ner i Hörby församling.

Hörby lekmanakår
Elsa P Nilsson
Ordförande

KÅRNYTT

Möllevången-Sofielunds-lekmannakårs Skördefest den 21 oktober

Skördefest, med allt vad det innebär av bakverk och inläggningar.

Givmildheten var enorm denna kväll. Vi hade försäljning och lotteri. 24 personer ställde upp denna kväll. TACK alla för en fantastisk kväll. Behållningen gav 2 500 kr som skänktes till Viktoriafonden

Under ett flertal år har vi haft studiecirk-
lar en gång i månaden, vi startade med
att leva och växa i kyrkan fortsatte sedan
med de olika religionerna därefter kvin-
norna i bibeln. Nu fördjupar vi oss i bi-
belcitat m.m.

Marianne Jeppsson
ordf.

Möllevången-Sofielunds Lekmannakår
Malmö

Ordförandeskifte i Nordmalings församlingskår

Nordmalings församlingskår kallas det som en gång för 60 år sedan startade som Kyrkobröderna och senare på åttiotalet släpptes kvinnor in i gemenskapen. Tidigare fanns parallellt kyrkliga kvinnogrupper och kyrkobröderna men idag är medlemsmatrikeln gemensam för båda.

Dagens gäst var förre kyrkoherden i Nordmaling, Gunnar Ågerstrand som talade om "kyrkobänksämbetet", om alla vi som lyssnare och förebedjare för gudstjänsten och vilken stor betydelse detta har. Margareta Johagen läste en egen dikt "Kristi kropp i funktion och i sången: Lemnarna är många, kroppen är en", inramade föredraget.

Efter kaffet som Ceris Wilhelmsson och Margareta Johagen bjöd på hölls årsmöte under ledning av KG Wilhelmsson och vid protokollet Ruth Norgren. Styrelsen omvaldes förutom Margareta Johagen, vilken har varit ordförande i åtta år och undanbett sig omval. Till hennes efterträdare valdes förre kyrkoherden i Sundsvall, numera bosatt i Rundvik.

Styrelsen består nu av Anders Boström ordförande, Margareta Forsberg vice ordförande, Ruth Norgren sekreterare, Ann Hägglund kassör. Övriga ledamöter är Eivor Henriksson, Ronny Petterson och Margareta Johagen.

Under verksamhetsåret har månadsmöten i form av bibelstudier och föredrag hållits, utom sommarmånaderna då kårens medlemmar ansvarat för helgmålsböerna. Dessutom har vi haft adventskaffe på ålderdomshemmet och besök i fyra olika äldreboenden i kommunen. Valborgsfirande och missionsdag har firats och vi tackar Gud för år aktiva kår.

Många goda krafter har samverkat och pensionerade diakoner och präster har medverkat just med bibelsamtalen samt inbjudet till kaffebordet. Medlemsantalet är nu 38 och årsmötet samlade ett drygt trettiotal närvarande.

För Nordmalings församlingskår
Margareta Johagen

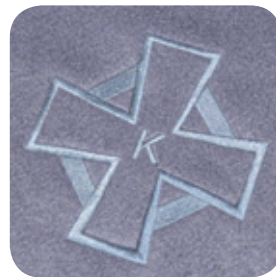

*Någonstans bland alla skuggorna står Jesus,
för att hjälpa dig i nöden är han där.
Ser du efter, skall du finna att där står han,
för att lätta alla bördor som du bär*

E.J. Rollings.

Svensk text: Daniel Hallberg

”Nytt i förbundsbutiken”

Fleecepläd med broderad förbundslogga, St Georgskorset, som går ton-i-ton, diskret placerad i ena hörnet. 140 x 200 cm. Finns i flera färger, på bilden i benvit, marinblå och blyertsgrå. Pläden är tillverkad i kraftig fleece av hög kvalitet. och är mjuk och skön. Tvättas i 40°.

Handgjord ordförandeklubba

Handgjord ordförandeklubba med förbundets märke i guld. Den är tillverkad av konsthantverkaren Ivan Lindström från Anundsjö.

Ivan Lindström är en av ledamöterna i Svenska kyrkans lekmanaförbund i Härnösands stift

OBS På visningsexemplaret sitter en liten dekorativ metallplatta där man kan gravera in text som valts för ändamålet. Kostnad för plattan tillkommer beroende på material och storlek.

KRISTUS OCH CLOWNEN - BÅDA VID ALTARET

Gudstjänst för stora och små om tillit

Man brukar säga att det är själva resan som är målet men det kan också vara så att det viktiga är inte hur man når målet utan att man når målet. I en stuvfull kyrka där medelåldern är ca 10 år kanske det öppna oanade möjligheter när en clown för en dag håller predikan istället för prästen.

Den 14 februari hade Tuna församling, strax väster om Sundsvall, bjudit till gudstjänst och de flesta vet ju ungefär vad man kan förvänta sig vid en gudstjänst. Kyrkan brukar i bästa fall vara halvfull och folk sitter stilla och tysta i sina bänkar och väntar på att orgelmusiken skall inleda gudstjänsten.

När jag slog upp dörrarna till kyrkan den här söndagen möttes jag av en fullsatt kyrka. Det var långt ifrån stilla. Det var liv och rörelser i bänkarna. Många av gudstjänstbesökarna stod uppe på bänkarna och glädjen spred värme omkring sig. Små personer i sina finkläder och håret på ända, som om energin tog vägen ut genom håret.

Det var glada skratt och höga röster. Vad var det då som hade lockat den månghövadade församlingen till kyrkan? Jo, enligt predikaturen var man utlovad en clown under gudstjänsten. Märkligt kan man tycka att blanda in en clown för att förkunna Guds ord. Efter det att jag har deltagit i den här gudstjänsten är det inte märkligt längre.

Jesus och lärjungarna under stormen, en relief av konstnären Torolf Engström

Stilla och försynt kommer Clownen Ruben in med sin lååååånga parably och går in framför altaret och man undrar hur han ska få ihop det här. Clownen Ruben är ingen pajkastanden, snubblande clown.

Det sprutar inte grädde överallt och han rör sig långsamt och undrande och hela tiden söker han ögonkontakt med barnen och dom små är helt fångna av vad som föregår framför altaret. Det som är "normalt" med Clownen Ruben är att han är rolig och har en röd näsa, stora skor och ser ut som en clown.

Precis som han den här söndagen står framför Torvaldsens "Kristus" så lever han även sin vardag i skydd av sin Herre. Han delar med sig av sin gudstro och illustrerar för barnen hur man finner den rätta vägen och hur man vet att resan genom livet går åt rätt håll.

På kyrkans norra vägg finns en relief som visar båten med Jesus och lärjungarna under stormen. Den färdas framåt. Det är konstnären Torolf Engström som 1957 gjorde reliefen till kyrkan. Texten under lyder:

"I klenetrogna, varför rädes i".

Texten är förmodligen helt omöjlig att förstå för ett litet barn men Ruben förklarar hur man kan se att båten färdas framåt och pekar på styråran som anger riktningen. När man tar Jesus med i båten då kan man lita på att man färdas åt rätt håll.

Barnen får vara med och svara på frågor och när Clownen frågar om dom inte tycker att det är ett fint hus dom är i svarar dom snabbt att: "Det är inget hus",

"vad är det då?" frågar Clownen. "Det är ju en kyrka": blir svaret.

Så tar han fram sitt lilla dragspel och frågar om barnen vill att han skall spela för dem. Svaret blir naturligtvis "ja" och så börjar han spela "Boeves psalm" av Lars Holmer. Den är mild och vacker var den än spelas men i ett kyrkorum klingar det himmelskt. Han tar cirkuskonsterna till hjälp och med tre frivilliga barn tar han en paus och övar med barnen medan församlingens komminister Petra Hamnström leder gudstjänsten vidare.

När Clownen Ruben kommer in nästa gång är han inte den ende clownen nu har dom blivit fyra, en stor och tre små som kommer med sina färggranna kostymer. Barnen ska nu få visa vad det innebär att lita på någon och hur viktigt det är.

Det blir cirkus i kyrkan, med temat tillit. När konsterna blir högre och mer järva lär han barnen att dom kan lita på honom.

Komminister Petra Hamnström tackar Clownen Ruben med ett stort rött hjärta

Det är viktigt att lita på den som bär.

Det går snabbt att lära och lyckan är stor när man framgångsrikt utför sina konster. Efter dundrande applåder och de lyckligaste små ansikten man kan tänka sig berättar Clownen Ruben vad det är viktigt att man tar med Gud i sitt liv. Om vi litar på Gud och tar honom med på resan så är vi i tryggt förvar.

Gudstjänsten avslutar med att han spelar på sina alpklockor, en rysk melodi "Marischa". Det är bitvis en finstämd sprödmelodi som blommar ut i en medryckande taktfast och rytmisk refräng. Församlingen är imed på noterna och klappar takten och det är fest i gudstjänsten.

Efter en bön kommer kronan på verket när församlingens barnkörer sjunger med sina vackra små röster. Orgelns preludium brusar och gudstjänsten är över. Kvar dröjer sig en lyckokänsla. Det råder ingen tvekan om att barnen och deras föräldrar har varit med om något speciellt.

Man frågar ibland hur man skall nå de unga med evangelium. Här får man exempel på ett lyckosamt sätt att sprida kärlekens evangelium.

Jag känner stor beundran för komminister Petra Hamnströms och Chatrine Bergendahls modiga initiativ.

Text BLM

Foto: Petra Hamnström o BLM

Två av Tuna församlings barnkörer

Det var gott om grönt gräs på den platsen

Foto: Britt Louise Madsen

Sluttningsarna ner mot Gennesarets sjö, flera tusen människor som hade kommit för att lyssna till Jesus. Han bjuder dem att slå sig ner. Och så skriver evangelisten Johannes: "Det var gott om gräs på den platsen (Joh 6:10). Matteus skriver också om gräset (Matt 14:19) och Markus berättar att gräset var grönt (Mark 6:39).

Varför talar de om det gröna gräset? Evangelierna är ju mycket korta böcker, så täta och rika på innehåll att vilken modern romanförfattare som helst kunnat skriva en tegelsten på 700 sidor om allt det som berättas. Men evangelisterna valde att skriva mycket kort och pregnant. Och ändå denna uppgift! Varför det? Man kan dra slutsatsen att detta var på våren, för sedan blir gräset förbränt. Men Johannes har redan berättat att det var strax före påsken. Några drar slutsatsen att åtminstone en del av ytan låg i behaglig skugga, men evangelisten Matteus berättar att det redan blivit sent på dagen, så behovet av svalkande skugga kan inte ha varit så stort.

Jag tror att nyckeln till kommentaren ligger på ett annat plan. Det började ju med att Jesus sade till lärjungarna att de skulle fara till en öde trakt och vila litet.

Men när de kom fram såg Jesus att folket i stora skaror hunnit före och ivrigt väntade på honom. Och då står det att han fylldes av medlidande med dem för de var som får utan herde. När vi läser ordet herde kan tankarna gå till den mest älskade psalmen i Psaltaren, Jesu psalm- och bönbok, "Herren är min herde, ingenting skall fattas mig." Psaltarpsalm nr 23. Jesus är ju den gode herden och nu gick detta ord i uppfyllelse: "han låter mig vila på gröna ängar". Först fick de riklig undervisning av Jesus. Som herde såg han deras behov av det. Men han såg också att de behövde vanlig mat och dryck, och på dessa gröna ängar fick de uppleva uppfyllelse av psaltarorden "du dukar ett bord för mig" och "du låter min bägare flöda över". Genom ett under räckte pojken fem kornbröd och två fiskar till alla dessa tusentals människor och blev över.

Jag tror att evangelisterna tog med uppgiften om det gröna gräset för att de ville koppla berättelsen till herdepsalmen.

Jesus vill som den gode herden låta oss vila på bibelordets gröna ängar, ge oss andlig mat och dryck där. Ibland känner vi oss som får utan herde, då får vi påminna oss om att vi har den bästa av herdar:

Jesus. Att vi har Guds ord att vila i, att upptäcka allt mer av. Ibland läsa Bibeln så sakta och eftertänksamt att vi ser också de små notiser som vi kanske annars går förbi. Som den om det gröna gräset. Vi kan få uppbyggelse av dem också!

När vi ser på våra egna resurser kan de se små och förtorkade ut men Jesus kan göra under med våra resurser om vi ställer dem i hans tjänst. Vi är alla kallade att vara hans lärjungar och arbeta för hans rikets utbredning. Inte minst genom att verka för undervisning om honom.

Och efter tjänandet här på jorden vill han ge oss vila, först i paradiset och sedan i himmelen, på himlens gröna ängar vid vatten där vi får ro. Herdepsalmen slutar: "jag skall få bo i Herrens hus evinnerligen".

Hakon Långström
Domprost em

Foto: Jim Elfström/IKON